



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 37. Causa Ecclesiæ Dolensis in Britannia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

sæcul. XII. Passionem die decima tertia Martii anno millesimo centesimo octogesimo secundo Presbyterum, & Dominica Palmarum die vigesima prima ejusdem mensis Archiepiscopum Dublinensem ordinavit. Legatus vero Rolandus, ubi in Scotiam pervenit, pacem inter Regem & Joannem Episcopum S. Andreae reducere diu conatus, litus aruit.

§. XXXVII.

Causa Ecclesiæ Dolensis in Britannia.

Rob. de Monte an. 1177. Sup. lib. LXIX. §. 5. Lobineau hist. Beret. lib. VI. n. 43. Rolandus ad Festum S. Martini, anno millesimo centesimo septuagesimo septimo, a Canonicis Dolensibus in Britannia in Episcopum hujus Ecclesiæ, quæ jus Metropoliticum sibi competere jam diu contendebat, electus fuerat. Quamvis enim Lucius II. Papa sententiam Archiepiscopo Turonensi definite faventem tulisset, licentiam tamen utendi Pallio Godefrido Episcopo Dolensi concesserat; unde Ecclesiæ suæ Jurisdictionem Metropolitica[m] assertam affirmabat, saltem in duos Episcopos Trecoriensem & Briocensem, & Godefridi successores idem jus sibi esse existimabant. Erat Rolandus antea Decanus Abrincensis, vir pius & doctus, cujus electioni Episcopi duo, Henricus Bajo-

Bajocensis & Richardus Abrincensis, at- Sæcul. XII.
 que Abbas S. Michaelis Robertus Tori- A. C. 1182.
 gniacensis, qui acta ista in suo Chroni-
 co posteris tradidit, interfuerunt. Bar-
 tholomæus illa tempestate Archiepisco-
 pus Turonensis repugnabat, ne Rolan-
 dus consecraretur, quod diceret, sibi
 competere, eum utpote Suffraganeum
 suum ordinare. Alexander Papa com- Martene
 plures Epistolas dedit in hac causa tum Coll. nova.
 ad Bartholomæum, tum ad Regem Lu- p. 102. &c.
 dovicum juniorem, qui, quoad vixit, Ar-
 chiepiscopi Turonensis jura tutatus est.
 Quia enim Britannia in Ditione Regis
 Angliæ erat, Rex Franciæ Regni sui præ-
 rogativis adnumerabat, quod illius pro-
 vinciæ Episcopi Sedi Turonensi subji-
 rentur.

Alexander Papa hanc causam non
 decidit, etsi Archiepiscopus Turonensis
 & Dolensis, qui & ipse ut Archiepisco-
 pum se gerebat, in ejus conspectum ve-
 nissent, alter ut Ordinationem obtine-
 ret & Pallium, alter ut jus suum in Eccle-
 siam Dolensem defenderet. Sed quia de
 Jure utriusque non satis constare vide-
 batur, consentientibus Partibus, manda-
 ta Guidoni Archiepiscopo Senonensi,
 Henrico Episcopo Bajocensi, Stephano Martene
 Abbati S. Genovevæ Parisiis, & Decano p. 106.
 Bajocensi dedit; nihil relinquerent in-
 tentatum, quo Partes litigantes conci-
 liarent,

Sæcul. XII
A. C. 1182.

liarent, & si operam perdidissent, audirent testes atque Acta Romam mitterent, unde Papa, Partibus præsentibus, quibus ut post biennium Romam redirent præceptum, peremptoriam sententiam pronuntiaret.

Postquam Philippus Rex solium conscendit, causam Ecclesiæ Turonensis eodem vigore ac parens ejus defendendam suscepit; quod ex Epistolis, ipsius nomine hac de re a Stephano Abbate S. Genevovæ tum Papæ Lucio III. tum Octaviano & Meliori duobus Cardinalibus, quorum magna Romæ erat auctoritas, scriptis cognoscimus. Nihil autem aliud Lucius Papa in hac causa egit, nisi quod iterum mandata dederit, ut testes in ipsis locis de re ista audirentur. Dies appositæ est his Mandatis decima octava Augusti Veronæ; unde sequitur hæc acta esse anno millesimo centesimo octogesimo quarto, quo etiam Papa Rolandum Cardinalem Diaconum creavit.

Steph. Torn.
ep. 107. 108.
19.
Mart. p. III.

§. XXXVIII.

Arnulphi Lexoviensis extrema.

Rob. de
Mon. an.
1182.

Arnulphus Episcopus Lexoviensis, annis & infirmitatibus gravis, ac præterea a Rege Domino suo offensus, dimissa sua Ecclesia privatam vitam degebat. Et primo quidem in Abbatiam de *Mortemer*, Ordinis Cisterciensis in Diocesi